

УДК 81.271.16

DOI <https://doi.org/10.24919/2308-4863/43-2-19>

Людмила ЛУЦЕНКО,
orcid.org/0000-0002-8610-8471
кандидат філологічних наук, доцент,
доцент кафедри англійської філології
Криворізького державного педагогічного університету
(Кривий Ріг, Дніпропетровська область, Україна) lyudmylalutsenko@gmail.com

Віталій ДЯЧЕНКО,
orcid.org/0000-0003-1183-8012
студент II курсу магістратури факультету іноземних мов
Криворізького державного педагогічного університету
(Кривий Ріг, Дніпропетровська область, Україна) vitaliyjefferson@gmail.com

ЛІНГВІСТИЧНІ ЗАСОБИ СТРАТЕГІЇ ВЖИВАННЯ МАРКЕРІВ ГРУПОВОЇ ІДЕНТИЧНОСТІ В ПОЛІТИЧНОМУ ДИСКУРСІ ДЖО БАЙДЕНА

Ввічливість є важливим чинником, що підвищує ефективність комунікації. Автори статті розглядають феномен ввічливості в контексті теоретичних положень Пенелопи Браун і Стівена Левінсона, які пов'язують лінгвістичну ввічливість з поняттям «обличчя», інтродукованим у соціологію Ервіном Гоффманом. Вчений осмислює «обличчя» як уявлення індивідуума про самого себе, яке залежить від нормативної поведінки певного суспільства, а також умов, у яких відбувається комунікація. Відповідно до «позитивного» чи «негативного обличчя» Браун та Левінсон пропонують низку стратегій ввічливості, зокрема, десять стратегій негативної ввічливості, що асоціюються з соціальною дистанцією, та п'ятнадцять стратегій позитивної ввічливості, спрямованих на створення дружньої атмосфери та близькості в спілкуванні. Зазначені стратегії реалізуються за допомогою мовленнєвих засобів.

Стаття окреслює лінгвістичні аспекти такої стратегії позитивної ввічливості, як вживання маркерів групової ідентичності у політичному дискурсі Джо Байдена. Результати цього дослідження демонструють, що президент США використовує лінгвістичні засоби, визначені Браун та Левінсоном як «групова кодова мова». Задіяння «групової кодової мови» може бути проілюстровано насамперед групою звертань, виражених скороченими та повними антропонімічними формами, що є ознакою інтимізованої атмосфери та дружнього ставлення Байдена до адресата. Значна роль у скороченні дистанції між комунікантами також належить сленговій лексиці та еліпсису. Окреслений вибір лінгвістичних засобів дозволяє Джо Байдену підкреслити його належність, а також інтерв'юера та аудиторії до однієї групи, що усуває дистанцію у спілкуванні та створює дружню й близьку атмосферу спілкування попри те, що політичному дискурсу традиційно притаманні такі риси, як інституційність і дотримання певної дистанції між інтерв'юером та інтерв'ююваним.

Автори статті сподіваються, що результати цього дослідження можуть бути внеском до вже наявних знань щодо ввічливості в лінгвістичному аспекті, особливо у перспективі прагматичної компетенції взагалі.

Ключові слова: ввічливість, «обличчя», стратегія, позитивна ввічливість, негативна ввічливість, лінгвістичний засіб.

Lyudmyla LUTSENKO,
orcid.org/0000-0002-8610-8471
Candidate of Philological Sciences,
Associate Professor at the Department of English Philology
Kryvyi Rih State Pedagogical University
(Kryvyi Rih, Dnipropetrovsk region, Ukraine) lyudmylalutsenko@gmail.com

Vitalii DIACHENKO,
orcid.org/0000-0003-1183-8012
Second-year Master's Student at the Faculty of Foreign Languages
Kryvyi Rih State Pedagogical University
(Kryvyi Rih, Dnipropetrovsk region, Ukraine) vitaliyjefferson@gmail.com

LINGUISTIC MEANS OF THE STRATEGY “USE IN-GROUP IDENTITY MARKERS” IN JOE BIDEN’S POLITICAL DISCOURSE

Politeness is a very important factor than enhances the effectiveness of communication. The authors of the article approach this phenomenon from the perspective of Penelope Brown and Stephen Levinson who associate politeness with the

concept of “face” introduced into sociology by Erving Goffman. The researcher defines “face” as an individual’s public self-image which depends on the behavioral code of a particular society as well as the circumstances the communication takes place in. In accordance with either “positive” or “negative” face Brown and Levinson offer a set of strategies of politeness, in particular, ten strategies of negative politeness associated with social distance and fifteen strategies of positive politeness aimed at creating a friendly atmosphere and closeness. The strategies in question are realized through linguistic means.

This study attempts to outline linguistic aspects of the strategy of positive politeness termed as “Use in-group identity markers” and used in Joe Biden’s political discourse. The results of this research show that the US president employs linguistic means defined by Brown and Levinson as ‘in-group code language’. Switching into this ‘in-group code language’ can be illustrated, in the first place, by direct address including contracted and full anthroponymical forms, which is a sign of intimate atmosphere and Biden’s friendly attitude to the addressee. A significant role in cutting the distance between communicators in Biden’s political discourse also belongs to slang words and ellipsis. Such a choice of linguistic means enables Joe Biden to emphasize that he himself, the interviewer and the audience belong to the same group, thus eliminating the distance in communication and creating a friendly and close atmosphere of the interview despite the fact that political discourse is traditionally regarded as institutional and maintaining a certain distance between the interviewer and the interviewee.

The authors of this article hope that findings of this research paper may be used to add to the existing knowledge on the interrelationship between politeness and linguistics, particularly, in the area of pragmatic competence in general.

Key words: politeness, “face”, strategy, positive politeness, negative politeness, linguistic means.

Постановка проблеми. Сучасні процеси здебільшого характеризуються посиленням тенденцій глобалізації та демократизації на протипагу патерналістському підходу до державного управління. Ключову роль у процесі перетворення політичної волі на соціальну дію відіграє мова, причому все більшого значення набувають можливості відкритої дискусії щодо низки питань суспільно-політичного життя у таких різноманітних дискурсах, як ток-шоу, прес-конференція, брифінг, політичне інтерв’ю тощо. Учасники комунікативного процесу не тільки мають можливість висловити власну точку зору щодо процесів, що відбуваються в масштабі цілої країни, міжнародного об’єднання або організації, а й долучитися до окреслення сутнісних геополітичних та економічних векторів діяльності людства.

Загально визнаним є той факт, що вербально транслюється досить незначна частина інформації (за різними джерелами, від 10% до 35%), проте, на нашу думку, суттєвим фактором, покликаним підвищити ефективність саме вербальної комунікації, є феномен лінгвістичної ввічливості.

Аналіз досліджень. Наукове осмислення ввічливості широко репрезентовано в дослідженнях вітчизняних вчених, а також лінгвістів пострадянського та зарубіжного простору. Так, Р. Барт і Е. Гофман вивчали соціологічні та філософські аспекти проблеми ввічливості. Ввічливу поведінку в міждисциплінарному рівні репрезентовано в академічній літературі таких дослідників, як Ю. Гу, Г. Каспер, К. Крісті, Л. Мао, Р. Лакофф, Дж. Ліч, Р. Уоттс. Як етична норма ввічливість студіюється в наукових розвідках В. Гольдіна, В. Карасика, Н. Формановської та інших. Дослідники П. Браун і С. Левінсон окреслюють лінгвістичну ввічливість в контексті теорії «збереження обличчя» та стратегій негативної та позитивної

ввічливості. Мовленнєвий аспект ввічливості пов’язаний з дослідженнями О. Малої, І. Морозової та інших вчених, які розглядають цю категорію в різноманітних дискурсах і жанрах. Проте специфіка вербалізації стратегій і тактик позитивної ввічливості, зокрема стратегії вживання маркерів групової ідентичності в дискурсі, представленому політичним інтерв’ю президента Джо Байдена, досі не було досліджено, що свідчить про своєчасність і актуальність нашого дослідження.

Отже **мета статті** – дослідити лінгвістичні засоби, що реалізують стратегію вживання маркерів групової ідентичності в політичних інтерв’ю діючого президента США Джо Байдена.

Виклад основного матеріалу. Поштовхом до вивчення ввічливості в міжкультурному та психологічному аспектах стала публікація американських вчених П. Браун та С. Левінсона *Universals in language usage: politeness phenomena* (1978), де було репрезентовано теоретичні засади вивчення форм ввічливого спілкування, а також хрестоматійна монографія *Politeness: Some universals in language usage* (1987), що розкриває найбільш впливову сьогодні теорію лінгвістичної ввічливості. Дослідження П. Браун та С. Левінсона ґрунтуються на розмовних ситуаціях, які узагальнюються на основі емпірично досліджуваних універсальїй дискурсу та інтеракції.

Центральним поняттям теорії лінгвістичної ввічливості П. Браун і С. Левінсона є «обличчя» на позначення репутації (*the public self-image*), яке було запозичено вченими з теоретичних основ соціопсихології Е. Гофмана, який осмислює зазначене поняття як субстанцію, що виявляє свою присутність у потоці мовленнєвої взаємодії. Задля забезпечення ефективного спілкування співрозмовники мають бути зацікавлені в збереженні власного «обличчя» та «обличчя» свого

партнера. Залежно від оцінки ризику «втрати обличчя» мовець вирішує здійснити «загрозливий акт» (*face-threatening act (FTA)*) експліцитно (*on-record*), імпліцитно (*off-record*) або не здійснювати його взагалі (Brown & Levinson, 1987: 58).

У теорії лінгвістичної ввічливості П. Браун і С. Левінсона виокремлюють «негативне обличчя» (*Negative Face*), тобто бажання мати свободу дій, бути незалежним, недопущення втручання зі сторони; та «позитивне обличчя» (*Positive Face*), або бажання бути бажаним іншими. Ці «обличчя» співвідносяться з такими стратегіями ввічливості, як:

1. Пряма стратегія (*bald on record*) – мовець не намагається мінімізувати загрозу «обличчю» слухача (зазвичай використовується, коли мовець володіє більшою владою);

2. Непряма стратегія (*off-record*) – мовець намагається уникнути актів, що загрожують «обличчю» слухача, за допомогою натяків та імплікацій з метою спонукання слухача здогадатися самому про те, що хоче мовець;

3. Стратегії позитивної ввічливості (*positive politeness*) – мовець визнає право слухача на повагу до його «обличчя» та стверджує дружність і взаємність їх відносин;

4. Стратегії негативної ввічливості (*negative politeness*) – мовець визнає «обличчя» співрозмовника, але при цьому враховує, що на це «обличчя» здійснюється певний вплив, що загрожує свободі його волевиявлення та зумовлює застосування таких стратегій, які сприяють зменшенню подібного збитку (Brown & Levinson, 1987: 69–70).

Дослідники П. Браун та С. Левінсон виокремлюють 15 стратегій позитивної ввічливості:

1. Стратегія приділення уваги бажанням і потребам мовця: «Помічай, приділяй увагу слухачу» (*Notice, attend to H*);

2. Стратегія перебільшення дружнього ставлення: «Перебільшуй (інтерес до слухача)» (*Exaggerate*);

3. Стратегія підкреслення власної цікавості до адресата: «Підсилюй інтерес до слухача» (*Intensify interest to H*);

4. Стратегія вживання маркерів групової ідентичності: «Використовуй маркери внутрішньогрупової належності» (*Use in-group identity markers*);

5. Стратегія прагнення комунікативної згоди: «Прагни згоди» (*Seek agreement*);

6. Стратегія уникнення незгоди: «Уникай незгоди» (*Avoid disagreement*);

7. Стратегія маніфестації спільності з адресатом: «Припускай, створюй, заявляй про спільні інтереси» (*Presuppose, raise, assert common ground*);

8. Стратегія жартування: «Жартуй» (*Joke*);

9. Стратегія ствердження та стурбованості мовця щодо потреб слухача: «Стверджуй, припускай знання і стурбованість мовця щодо потреб слухача» (*Assert or presuppose S's knowledge of and concern for H's wants*);

10. Стратегія пропонування та обіцянки: «Пропонуй, обіцяй» (*Offer, promise*);

11. Стратегія створення оптимістичної атмосфери: «Будь оптимістичним» (*Be optimistic*);

12. Стратегія залучення до спільної діяльності мовця і слухача; «залучай до діяльності і мовця, і слухача» (*Include both S and H into activity*);

13. Стратегія зацікавлення взаємодією: «Повідомляй або питай про причини» (*Give or ask for reasons*);

14. Стратегія припущення або ствердження спільності: «Припускай або стверджуй взаємність» (*Assume or assert reciprocity*);

15. Стратегія задоволення потреб слухача: «Задовольняй потреби слухача» (*Give gifts to H*) (Brown & Levinson, 1987: 131).

Слід зазначити, що стратегія вживання маркерів групової ідентичності є найпоширенішою в політичних інтерв'ю Джо Байдена. Основною метою використання цієї стратегії є позиціонування мовця та слухача як єдиного цілого, внаслідок чого дистанція між комунікантами скорочується. Як інтерв'юер, так і інтерв'юований виявляють бажання зменшити дистанцію у спілкуванні та створити дружнелюбну атмосферу. До лінгвістичних засобів, які слугують індикаторами імплементації стратегії вживання маркерів групової ідентичності, П. Браун та С. Левінсон відносять насамперед звертальні форми, які віддзеркалюють не тільки відношення того, хто спілкується з адресатом, а й також містять інформацію про того, хто говорить, зокрема його виховання, вміння поводитися й соціальне становище (Brown & Levinson, 1987 : 106).

Попри формалізований характер політичного інтерв'ю, яке передбачає дотримання певної дистанції з інтерв'юером, Джо Байден виявляє бажання скоротити останню з журналістом Джорджем Стефанопулосом і використовує повну форму антропонімічного звертання *George*:

(1) GEORGE STEPHANOPOULOS: *So you're for that reform? You're for bringing back the talking filibuster?*

JOE BIDEN: *I am. That's what it was supposed to be. Look, I think – don't hold me to the numbers, George, but I think between 1960 and 2000* (4).

Зазначена тенденція постерігається також і в інших політичних інтерв'ю Джо Байдена, наприклад :

(2) NORAH O'DONNELL: *And you think it's a good idea to raise taxes when the economy is in dire straights?*

JOE BIDEN: *Depending who you're raising them on. Look, **Norah**, if you're raising them on somebody who's making a billion dollars a year, it's not a problem that they pay 39.6%, which everybody should pay, raise another \$90 billion (5);*

(3) JOE BIDEN: *Look, I was against – Oh, I'm sorry, **Joe**.*

JOE KERNEN: *No, I'm sorry, sir. Go ahead (8);*

(4) BIDEN: *Quite frankly, **Jake**, it's hard to tell how much it's complicated (7).*

Окрім антропонімічних форм звертання, у політичному дискурсі Джо Байдена ідентифіковані випадки вживання під час звернення скорочених форм слів на позначення професій, зокрема:

(5) LEMON: *I want to get to Dr. Nicole Baldwin. She's a pediatrician and a Republican. Dr. Baldwin, go ahead.*

BIDEN: ***Doc**, how are you? (8).*

У дискурсивному епізоді (6) Джо Байден використовує лексичну одиницю молодіжного сленгу *man* (у перекладі з англійської близьке до значення слів «приятель», «друге») під час звернення до відомого американського журналіста Ендрю Росса Соркіна у відповідь на його запитання щодо сплати податків корпораціями. Додатковим мовленнєвим індикатором приналежності комунікантів до однієї групи та відсутності дистанції у спілкуванні також виступає неформальна лексика, репрезентована дієсловами *come on* та *get real*:

(6) ANDREW ROSS SORKIN: *But what about corporations?*

VICE PRESIDENT JOE BIDEN: *Tell me, tell me how much, tell me how many people are investing that tax break they had in new jobs? Give me your numbers, **man**. Come on, let's **get real**. People are hurting (8).*

Багаточисельними в політичному дискурсі Джо Байдена є випадки, коли політик реалізовує стратегію вживання маркерів групової ідентичності за допомогою скороченої дієслівної форми *gonna* (повна форма *is / am / are going to V0*), вживання якої у стверджувальних і заперечувальних реченнях також сприяє елімінації дистанції між комунікантами та засвідчує їх приналежність до однієї групи:

(7) GEORGE STEPHANOPOULOS: *So what price must he (Vladimir Putin) pay?* JOE BIDEN: *The price **he's gonna pay** we'll – you'll see shortly. I'm **not gonna...** I'm **not gonna announce** what I'm doing, but **he's gonna understand** that (4);*

(8) JOE BIDEN: *Things **were gonna** change. And I insisted on several things. Number one, we held accountable all the people in that organization (4);*

(9) GEORGE STEPHANOPOULOS: *It's going to take some time though to get those policies in place again. Do you have to say quite clearly, "Don't come"?*

JOE BIDEN: *Yes. I can say quite clearly don't come over. And the process of getting set up, and it's not **gonna take** a whole long time, is to be able to apply for asylum in place. So don't leave your town or city or community. We're **gonna make sure** we have facilities in those cities and towns run by DHS and also access with HHS, the Health and Human Services, to say you can apply for asylum from where you are right now (4).*

Непоодинокими у політичному дискурсі Джо Байдена є випадки використання скороченої форми *a lotta* (повна форма *a lot of*), що також демонструє бажання чинного президента Сполучених Штатів наблизитись до аудиторії та бути зрозумілим для кожного її члена. Максимальне скорочення дистанції між комунікантами відчувається у разі повторення зазначеної лексичної одиниці неформальної спрямованості. Наприклад:

(10) JOE BIDEN: *Show me what you need. I'll get contractors down there. We'll put in the street lights for you, because there's **a lotta** corruption down there (7);*

(11) JOE BIDEN: *There's enough vaccine – I we – we've been able to purchase enough vaccine, George, with **a lotta – a lotta** heavy liftin' for over six hundred – well over 600 million doses to take care of more than 300 million Americans, some of 'em single dose (7);*

(12) JOE BIDEN: *But I start with the presumption it takes **a lotta courage for a woman to come forward**. Some are not – anyway, takes **a lotta courage to come forward** (7).*

Слід зазначити, що стратегія вживання маркерів групової ідентичності також реалізується за допомогою сленгових одиниць, зокрема *hell*, *damn* та інших, спрямованих на емоційне забарвлення мовлення Джо Байдена, засвідчуючи його бажання бути «своїм» серед аудиторії.

У наукових роботах сленг зазвичай окреслюється як специфічний периферійний лексичний пласт, що знаходиться за межами як літературного розмовного мовлення, так і за межами діалектів загальнонаціональної англійської мови. За В. Хомяковим, сленг, притаманний певному часовому періоду, є динамічним, поширеним та зрозумілим у середовищі живого розмовного мовлення (Хомяков, 2009: 57–58)

Дослідники П. Браун та С. Левінсон вважають сленг, діалектні слова, жаргон, місцеву термінологію своєрідним мовним кодом – '*in-group code language*' (Brown & Levinson, 1987: 107), який уможлиблює виявлення приналежності комуні-

кантів до однієї групи. Саме жаргонні та діалектні слова виявляються зрозумілими для комунікантів та демонструють їх рівність, що сприяє елімінації інтерперсональної межі у спілкуванні. Юрій Волошин також зазначає, що сленг є наслідком кодифікації національної мови та слугує індикатором можливого розвитку мови у майбутньому (Волошин, 2000: 22).

На нашу думку, чинний президент США використовує в інтерв'ю певні сленгові елементи з метою наближення до звичайних верств населення, які складають значну кількість виборців у США. Прикладами використання Джо Байденом стратегії вживання маркерів групової ідентичності слугують такі дискурсивні епізоди політичних інтерв'ю Байдена:

(13) NORAH O'DONNELL: *Let's turn to the impeachment trial. President Trump's impeachment trial. If you were still a senator, would you vote to convict him?*

JOE BIDEN: *Look, I ran like hell to defeat him because I thought he was unfit to be president (6);*

(14) NORAH O'DONNELL: *Let me turn to your son, Hunter Biden. He has written a memoir – to be published in April. So have you read it?*

JOE BIDEN: *I have. I've only gotten halfway through it. I'm so damn proud of him. He has enormous talent. He's a brilliant young man (6).*

Політичне інтерв'ю Джо Байдена с Джорджем Стефанопулосом набуває характеру майже інтимізованої бесіди, коли тема торкається приватного життя президента, зокрема перебування собак подружжя Байденів Чемпа та Мейджора на території Білого Дому. Невимушеність комунікації та майже відсутність соціальної дистанції підтверджується такими мовленнєвим засобом, як сленговий вигук *yeah* у комбінації з лексемами *guy, pup* :

(15) GEORGE STEPHANOPOULOS: *One final question. Is Major out of the doghouse?*

JOE BIDEN: *Yeah – the answer's yes. Look, Major was a rescue pup. Major did not bite someone and penetrate the skin. What happens is for – I guess what surprised me is the White House itself, living there. Every door you turn to, there's a guy there in a black jacket (4).*

Іншим поширеним сленговим вигуком, який сприяє скороченню дистанції між співрозмовниками, є неформальний емотивний вигук *yup*:

(16) NORAH O'DONNELL: *People want to know when things are going to get back to normal.*

JOE BIDEN: *Yup (5);*

У наступному інтерв'ю Джо Байдена з Ендрю Росс Соркіним щодо шляхів подолання наслідків COVID-19 політик спрямовує свої зусилля на

демонстрацію розуміння проблем як робітників, які не мають змоги працювати офлайн, так і труднощів компаній, що вимушені в умовах пандемії сплачувати податки. Політик використовує фразеологізм *cough up money*, що належить до сленгової лексики (*to pay or hand something, as money, often reluctantly*), причому основною функцією зазначеного фразеологізму є ідентифікація групової приналежності.

(17) ANDREW ROSS SORKIN: *... my question to you is, do you believe that companies that get bailouts, that don't keep people employed, should still get those bailouts?*

VICE PRESIDENT JOE BIDEN: *Well, look, the taxpayers are coughing up all this money (8).*

Дискурсивний епізод (18) також слугує прикладом використання Джо Байденом стратегії вживання маркерів групової ідентичності зі скороченням дистанції за допомогою різноманіття засобів – звернення, репрезентованого неформальною лексикою *pal*, вигуку *okay*, еліптичного речення *Been here six weeks*, скорочених форм ідіоматичного вислову *gimme a break* (повна форма *give me a break*) та дієслівної форми *gonna come* (повна форма *is going to come*):

(18) GEORGE STEPHANOPOULOS: *They (Republicans) haven't had that epiphany you said you were going to see in the campaign –*

JOE BIDEN: *No, no. Well, I've only been here six weeks, pal, okay? Gimme a break. Been here six weeks. I think the epiphany's gonna come in twenty – between now and 2022. There's 78% of the people say they support this program. 52% of Republicans (4).*

Схожим прикладом використання комбінації мовленнєвих засобів, які реалізують стратегію вживання маркерів групової ідентичності, слугує дискурсивний епізод політичного інтерв'ю Джо Байдена, який на той час перебував на посаді віцепрезидента США, щодо сплати податків Інтернет-компанією *Amazon* :

(19) ANDREW ROSS SORKIN: *Mr. Vice President, just following up on that issue. Elizabeth Warren has talked about trying to break up Amazon, a company that so many Americans have become so reliant on providing essential services during this pandemic. When you seek to break that company up?*

VICE PRESIDENT JOE BIDEN: *I think Amazon should start paying their taxes. Okay. I don't think any company, I don't give a damn how they are, Lord Almighty, should actually be in a position where they pay no taxes and make billions and billions and billions of dollars. Number one (8).*

У дискурсивному епізоді (19) вживаються такі засоби, як неформальний вигук *Okay*, фразеологізм *give a damn* та еліптичне речення *Number one*.

Висновки. Як бачимо, стратегія вживання маркерів групової приналежності реалізується в політичному дискурсі Джо Байдена засобом звернення до адресата за допомогою групи лінгвістичних засобів, а саме: повні та скорочені антропонімічні форми звертання, сленгова лексика, еліптичні речення. Вживання зазначених вище засобів спря-

мовано на елімінацію дистанції між комунікантами у політичному дискурсі американського президента та свідчить про їх приналежність до однієї групи, попри те, що політичному інтерв'ю притаманні інституційні риси, які передбачають формальність спілкування та дотримання певної дистанції між інтерв'юером та інтерв'ююваним.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Волошин Ю. К. Общий американский сленг : состав, деривация и функция (лингвокультурологический аспект) : автореф. дис. ... д-ра фил. наук: 10.02.19. Краснодар, 2000. 43 с.
2. Хомяков В. А. Введение в изучение сленга – основного компонента английского просторечия. Москва. Libroком, 2009. 106 с.
3. Brown P., Levinson S. Politeness: Some Universals in Language Use. London, New York : CUP, 1987. 345 p.
4. George Stephanopoulos interviews President Joe Biden. URL : <https://abcnews.go.com/Politics/transcript-abc-news-george-stephanopoulos-interviews-president-joe/story?id=76509669> (06.08.2021).
5. Interview: Norah O'Donnell Interviews Joe Beiden at the White House. URL : <https://www.cbsnews.com/news/joe-biden-interview-full-transcript-watch-video-norah-odonnell-60-minutes-exclusive-2019-10-27/> (06.08.2021).
6. Interview with President – Elect Joe Biden and Vice President – Elect Kamala Harris. URL: <https://transcripts.cnn.com/show/se/date/2020-12-03/segment/01> (05.08.2021).
7. Joe Biden 60 Minutes Interview Transcript. URL : <https://www.rev.com/blog/transcripts/joe-biden-60-minutes-interview-transcript> (05.08.2021).
8. Transcript: Former Vice President Joe Biden Speaks with CNBC's "Squawk Box" Today. URL : <https://www.cnbc.com/2020/05/22/cnbc-transcript-former-vice-president-joe-biden-speaks-with-cnbc-squawk-box-today.html> (06.08.2021).

REFERENCES

1. Voloshin Yu. K. Obschiy amerikanskiy sleng : sostav, derivatsiya i funktsiya (lingvokulturologicheskiy aspekt). [General American slang: composition, derivation and functioning (linguo-cultural aspect)]. Author's abstract of doctoral dissertation in philology : 10.02.19. Krasnodar, 2000, 43 p. [in Russian].
2. Homyakov V. A. Vvedenie v izuchenie slenga – osnovnogo komponenta angliyskogo prostorechiya. [Introduction to the study of slang – the main component of the English vernacular language]. Moskva. Librokom, 2009, 106 p. [in Russian].
3. Brown, P., Levinson S. Politeness: Some Universals in Language Use. London, New York. : CUP, 1987, 345 p.
4. George Stephanopoulos interviews President Joe Biden. URL : <https://abcnews.go.com/Politics/transcript-abc-news-george-stephanopoulos-interviews-president-joe/story?id=76509669> (06.08.2021).
5. Interview: Norah O'Donnell Interviews Joe Beiden at the White House. URL: <https://www.cbsnews.com/news/joe-biden-interview-full-transcript-watch-video-norah-odonnell-60-minutes-exclusive-2019-10-27/> (06.08.2021).
6. Interview with President – Elect Joe Biden and Vice President – Elect Kamala Harris. URL: <https://transcripts.cnn.com/show/se/date/2020-12-03/segment/01> (05.08.2021).
7. Joe Biden 60 Minutes Interview Transcript. URL : <https://www.rev.com/blog/transcripts/joe-biden-60-minutes-interview-transcript> (05.08.2021).
8. Transcript: Former Vice President Joe Biden Speaks with CNBC's "Squawk Box" Today. URL : <https://www.cnbc.com/2020/05/22/cnbc-transcript-former-vice-president-joe-biden-speaks-with-cnbc-squawk-box-today.html> (06.08.2021).